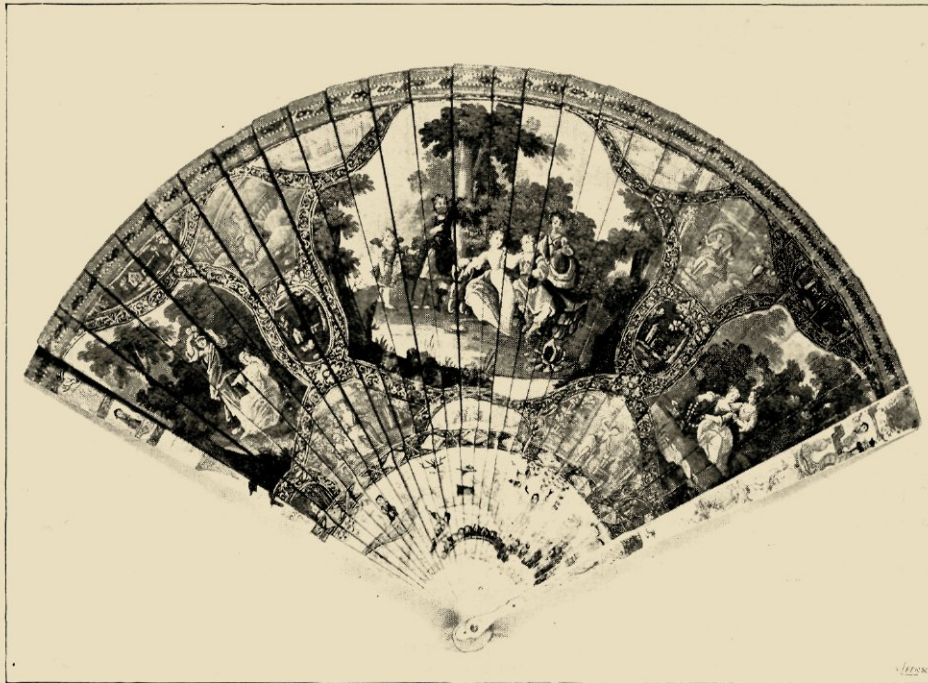

WAAIER IVOOR VERNIS MARTIN, XVIII^{de} EEUW.
 VERZ. MEVR. DE DOUAIRIÈRE A. SNOUCK HURGRONJE, GEB. BOREEL.

Het schoonst van kleur, althans het rijkst, het diepst, haast van juichende pracht, was het kleine schoorsteenornament, de diptiek in email van Limoges, de kruisiging en kruisafneming van Christus naar Albrecht Dürer voorstellende.

Als de schitterendste moderne kleuren is het email, in de warm-bruine omlijsting. Van een diep-ultramarijn blauw, met donker turkoois, dat hier en daar even naar felgroen toe gaat. De teekening is er met dof-donkerbruin in aangebracht. Het kruis, in warm-oker, overspant de tegels en zilverend-wit zijn de figuren, het naakte lichaam van den Christus en de weenende koppen der vrouwen.

Dof oud-purper, met okeren glanzingen zijn sommiger gewaden, naast purperpaarse, blauwe en groene. Het is alles als één diep-warme tint.

Het mooi-sobere in de teekening van de bergen en boomen en van het water, zooals dit het land ingrijpt, doet sterk aan de wijze van teekenen der Japanners denken.

Een heerlijk gevoel van lijnverhouding, van evenwicht is er tevens in de compositie.

In de kruisafneming zijn de lange neergaande lijnen van den hangenden Christus, van den doek waarmee hij van het kruis wordt neergelaten en van de plooien der gewaden; terwijl in den anderen tegel de liggende Christus is gegeven en de buigende, de uitgaande lijnen van de kleederen der zittende vrouwen. Over de beide tegels verloopt van links naar rechts de afdalende lijn van het bleek-grijze licht van het naakt.

A. O.

HET STEDELIJK MUSEUM TE AMSTERDAM.

Het Stedelijk Museum te Amsterdam, genaamd Suasso, is nu juist geen pronkjuweel van architectuur, zelfs is binnen in het beroemde valsche licht op de trap een wansmaak van onnaspeurbare herkomst aan het woord, — maar het heeft goede zalen, en kon, dunkt me, met hetgeen er hangt, prettig gevuld zijn. Er zijn niet of weinig in-